

ಒದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಮರಾವತಿ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯ ಇತ್ತು. ಅದರ ರಾಜ ಅಹಂಕಾರಿಯೂ ಆಸೆಬುರುಕನೂ ಆಗಿದ್ದ. ಸುತ್ತಲಿನ ಊರುಗಳೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ವಿಂದ್ಯಾಚಲವೆಂಬ ಸಣ್ಣ ಊರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದನ್ನೂ ತನ್ನ ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ರಾಜನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು.

ಅವನು ತನ್ನ ದೂತರನ್ನು ಕರೆದು 'ವಿಂದ್ಯಾಚಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜ ಕಪ್ಪ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ. ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ದೂತರು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ವಿಂದ್ಯಾಚಲದ ರಾಜನಿಗೆ ಸಂದೇಶ ನೀಡಿದರು. ರಾಜನು ದೂತರನ್ನು ವಿಶ್ವಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಭೆ ಕರೆದ. ಅಮರಾವತಿಯ ರಾಜನಂತಹ ದೊಡ್ಡ ರಾಜನ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಶರಣಾಗುವುದೇ ಲೇಸು ಎಂದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು. ಆದರೆ ಅವರ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಆಗದು ಎಂದ.

'ಆ ರಾಜನ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವ್ಯಾರೂ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯೋದಿಲ್ಲ' ಎಂದ ರಾಜ.

'ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ರಾಜನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ.

ರಾಜನ ಮುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅರಳಿತು. ಅವನು ದೂತರನ್ನು ಕರೆದು 'ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ಕಪ್ಪ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡೋ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಾವು. ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೆ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಜನ ಸಾಯ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಎಮ್ಮೆಯೊಂದನ್ನು ಕಳಿಸಿ. ನಾವೂ ಒಂದು ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ತರ್ತೇವೆ. ಆ ಎರಡು ಎಮ್ಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಗೆಲ್ಲುತ್ತೋ ಅವರಿಗೆ ಜಯ' ಎಂದ.

ದೂತರು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಮರಾವತಿ ರಾಜನಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿದರು. ಅವನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ತರುವಂತೆ ಬೇಡರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ. ಅದರಂತೆಯೇ

ಎಮ್ಮೆಗಳ ಯುದ್ಧ

ಭವ್ಯವಾದ ಎತ್ತರವಾದ ಕಾಡೆಮ್ಮೆಯೊಂದನ್ನು ಅವರು ಕರೆತಂದರು. ಎಮ್ಮೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದವರ ಜೊತೆಗೆ ರಾಜ ವಿಂದ್ಯಾಚಲಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ.

ಇತ್ತ ವಿಂದ್ಯಾಚಲದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಎಮ್ಮೆ ಕರುವೊಂದನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅದರ ಕೊಂಬುಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಚೂಪಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ. ಆ ಕರು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಹಾಲು ಕುಡಿಯದಂತೆ ಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಹಸಿವಿಂದ ಕರು ಎಷ್ಟು ಅರಚಿದರೂ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಅದರತ್ತ ಗಮನ ಕೊಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಪಂಚದ ದಿವಸ ಅಮರಾವತಿಯ ರಾಜ ತನ್ನ ಎಮ್ಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದ. ವಿಂದ್ಯಾಚಲದ ರಾಜ ತನ್ನ ಎಮ್ಮೆ ಕರುವಿನೊಂದಿಗೆ ಬಂದ. ಕಾಡೆಮ್ಮೆ ಬಯಲಿನ ಮಧ್ಯೆ ತನ್ನ ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಅಹಂಭಾವದಿಂದ ನಿಂತಿತು.

ಆಗ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಎಮ್ಮೆ ಕರುವಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ದಾರವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದ. ಕರು ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ತನ್ನ ತಾಯಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿತು. ತನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕರುವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ತನ್ನ ಎದುರಾಳಿಯಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು. ದೊಡ್ಡ ಎಮ್ಮೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ನಿಂತಿತು. ಕರು ಓಡಿ ಬಂದು ಎಮ್ಮೆಯ ಕೆಳಗೆ ತೂರಿ ಅದರ ಕೆಚ್ಚಲಿಗೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವಂತೆ ಗುದ್ದತೊಡಗಿತು. ಆಗ ಅದರ ಕೊಂಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಚೂಪು ಕಬ್ಬಿಣದ ತುಂಡು ದೊಡ್ಡ ಎಮ್ಮೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಇಳಿದು ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಇಬ್ಭಾಗ ಮಾಡಿತು. ಕಾಡೆಮ್ಮೆ ಸತ್ತು ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು.

ನಾವು ಗೆದ್ದೆವು! ಎಂದು ವಿಂದ್ಯಾಚಲದ ಜನ ಬೊಬ್ಬೆ ಇಟ್ಟರು. ಅಮರಾವತಿಯ ರಾಜ ಅವಮಾನದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ವಿಂದ್ಯಾಚಲದ ಜನ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಎಮ್ಮೆ ಕರುವಿಗೆ ಹಾರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಊರಿನ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿದರು.

-ಮಹೇಶ್ ಎಸ್.ಹೆಚ್., ಕೊಟ್ಟೂರು